

3^e Zondag in de Veertigdagentijd C

**Toen sprak God tot Mozes: Ik ben die is.
Dit is mijn naam voor altijd. Zo moet men mij
aanspreken, alle geslachten door. (Ex 3,14.15)**

Van leven naar eucharistie

Willen de betrekkingen tussen de mensen zowel als tussen mensengemeenschappen harmonieus uitgediept worden, dan zullen wederzijds begrip en een houding van ontvankelijkheid een voortdurende noodzaak zijn. Hiertoe moet ieder de ander eerbiedigen, en het moment afwachten waarop hun bewegingen in elkaar overlopen om zo uiteindelijk in dezelfde pas te lopen. Toepassingen zijn er voldoende: de tijd der verloving, het noviciaat van de religieus, de leertijd voor een beroep, het berekenen van een termijn waarbinnen een publicitair project het meest efficiënt is.

Eerste lezing

Exodus 3,1-8a.13-15

In die tijd hoedde Mozes de kudde van zijn schoonvader Jitro, de priester van Midjan. Eens dreef hij de kudde tot ver in de woestijn en kwam hij bij de berg van God, de Horeb. Toen verscheen hem de engel van de Heer, in een vuur dat opvlamde uit een doornstruik. Mozes keek toe en zag dat de doornstruik in lichter laaie stond en toch niet verbrandde. Hij dacht: Ik ga er op af om dat vreemde verschijnsel te onderzoeken. Hoe komt het dat die doornstruik niet verbrandt? De Heer zag hem naderbij komen om te kijken. En vanuit de doornstruik riep God hem toe: Mozes. Hier ben ik, antwoordde hij. Toen sprak de Heer: Kom niet dichterbij, doe uw sandalen uit, want de plaats waar gij staat is heilige grond. En hij vervolgde: Ik ben de God van uw vader, de God van Abraham, de God van Isaäk en de God van Jakob. Toen bedekte Mozes zijn gezicht want hij durfde niet naar God op te zien. De Heer sprak: Ik heb de ellende van mijn volk in Egypte gezien, de jammerklachten om zijn onderdrukkers gehoord; ja, ik ken zijn lijden. Ik daal af om mijn volk te bevrijden uit de macht van Egypte. Maar Mozes sprak opnieuw tot God. Als ik nu bij de Israëlieten kom en hun zeg: De God van uw vaders zendt mij tot u, en zij vragen: Hoe is zijn naam? wat moet ik dan antwoorden? Toen sprak God tot Mozes: Ik ben die is. En ook: Dit moet gij de Israëlieten zeggen: Hij die is, zendt mij tot u. Bovendien zei God tot Mozes: Dit moet ge de Israëlieten zeggen: De Heer de God van uw vaders, de God van Abraham, de God van Isaäk en de God van Jakob, zendt mij tot u. Dit is mijn naam voor altijd. Zo moet men mij aanspreken, alle geslachten door.

Tweede lezing

I Korintiërs 10,1-6.10-12

Gij moet goed weten, broeders en zusters, dat onze vaders wel allen onder de wolk zijn geweest, allen door de zee zijn getrokken; allen zijn zij door wolk en zee in Mozes gedoopt, allen aten zij hetzelfde geestelijk voedsel, allen dronken dezelfde geestelijke drank – want zij dronken uit een geestelijke rots die met hen meeging en die rots was de Christus – maar in de meesten van hen heeft God geen welbehagen gehad; want zij werden neergeveld in de woestijn. Deze gebeurtenissen zijn een les voor ons opdat wij niet, zoals zij slechte dingen zouden begeren. Mort ook niet tegen God, zoals sommigen onder hen: zij zijn gedood door de verderver. Wat hun overkwam had een diepe zin en het werd te boek gesteld als een waarschuwing voor ons, tot wie het einde der tijden gekomen is. Daarom, wie meent te staan moet oppassen dat hij niet valt.

Evangelie

Lucas 13,1-9

In die tijd waren er bij Jezus enkele mensen die Hem vertelden wat er gebeurd was met de Galileeërs, van wie Pilatus het bloed met dat van hun offerdieren had vermengd. Daarop zei Jezus: "Denkt ge, dat onder alle Galileeërs alleen deze mensen zondaars waren, omdat zij dat lot ondergaan hebben? Volstrekt niet, zeg Ik u. Maar als gij u niet bekeert, zult ge allen op een dergelijke manier omkomen. Of die achttien die gedood werden doordat de toren bij de Silóam op hen viel: denkt ge dat die alleen schuldig waren onder alle mensen die in Jeruzalem woonden? Volstrekt niet, zeg Ik u. Maar als gij niet tot bekering komt zult ge allen op eenzelfde wijze omkomen." Toen vertelde Hij de volgende gelijkenis: "Iemand had een vijgeboom die in zijn wijngaard geplant stond; hij kwam zoeken of er vrucht aan zat, maar vond niets. Toen zei hij tot de wijngaardenier: Al sinds drie jaar kom ik aan deze vijgeboom vruchten zoeken maar ik vind er geen. Hak hem om! Waartoe put hij nog de grond uit? Maar de man gaf hem ten antwoord: Heer, laat hem dit jaar nog staan; laat mij eerst de grond er omheen ompspitten en er mest op brengen. Misschien draagt hij het volgend jaar vrucht; zo niet, dan kunt ge hem omhakken."

Van eucharistie naar leven

Wanneer er reeds zoveel lankmoedigheid is tussen mensen onderling, hoeveel meer dan nog tussen God en de mensen. Heel ons leven lang gaat de Heer als een onzichtbare reisgezel met ons op weg. Af en toe, zoals een gangmaker op de wielersbaan, regelt Hij onze pas naar de zijne, om dan samen weer verder te gaan. De Kerk inspireert zich op dit goddelijk geduld. Zij voorziet speciale tijden van genade: de veertigdagentijd, het catechumenaat, de voorbereiding van ouders op de doop van hun kind, en de voorbereiding van verloofden op hun huwelijk. Het boetesacrament vindt een bijzondere plaats in al deze voorbereidingen. Het is als een hand die ons weer recht helpt wanneer wij gestruikeld zijn.